

عنوان مقاله:

قاعده نفی سبیل بر محسنان و توجه سوگند به ایشان

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

جواد سرخوش - دانشیار دانشگاه الزهرا (س)

معصومه پور علی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

قاعده‌ی احسان به عنوان یکی از قواعد مهم فقهی است که در باب ضمان فرد محسن مطرح می‌شود. مطابق با این قاعده بر اهل احسان هیچ گونه تسلطی وجود ندارد از آنجا که ضمان نوعی سلطه بر فرد است ضمانت و سلطه‌ی بر فرد محسن نیست، اما آنچه مدنظر این قاعده است تنها ناظر به فرد محسن محض است که تعهد به وسیله متوجه او می‌باشد. در اختلاف نظر بین فرد محسن و محسن الیه در دادگاه باید دید که چه کسی مخالف اصل می‌گردد و اختلاف بر سر چه چیزی است بر این اساس وظیفه فرد مدعی است که برای خروج منکر از اصل خود، اقدامی دلیل کند. باید گفت هنگامیکه دعوی بر سر تعهد به نتیجه محسن بوده باشد، قاعده‌ی احسان و عدم ضمان فرد محسن جایگاهی نخواهد داشت و محسن بایستی اقدامی دلیل کند و نمی‌تواند در پناه قاعده‌ی احسان از اقامه‌ی دلیل بگریزد. هدف این مقاله آن است که با کمک قرآن کریم، کتب فقهی، مواد قانونی و آثار حقوقدانان به بررسی ضمانمحسن در دادگاه بپردازد.

کلمات کلیدی:

احسان، محسن، امین، ضمان، بینه، قسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1019125>

